

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

HOORZITTING COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Zaaknummer:	5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e en 5.1.2e
Verslag van de zitting d.d.:	28 maart 2022
Bestreden Beslissing:	23 september 2021
Bezwaarmaker:	5.1.2e en 5.1.2e 5.1.2e Kievit 12b 5.1.2e te Baarle-Nassau
Betreft:	Bezwaarschriften van 5.1.2e en 5.1.2e 5.1.2e tegen de besluiten van het college van burgemeester en wethouders van de Gemeente Baarle-Nassau d.d. 23 september 2021 waarbij een last onder dwangsom is opgelegd vanwege permanente bewoning van een recreatiewoning op recreatieterrein Parc de Kievit te Baarle-Nassau 5.1.2e 5.1.2e ; Bezwaarschrift tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau d.d. 3 januari 2022 tegen uitstel van de begunstigingstermijn 5.1.2e Bezwaarschrift van 5.1.2e en 5.1.2e tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau d.d. 8 juni 2021 waarbij een last onder dwangsom is opgelegd vanwege permanente bewoning van een recreatiewoning op recreatieterrein Parc de Kievit te Baarle-Nassau 5.1.2e
Aanwezig	
De commissie:	5.1.2e voorzitter; 5.1.2e lid; 5.1.2e lid; 5.1.2e secretaris.
Bezwaarmaker:	5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

De verweerder:	Het college van burgemeester en wethouders van de Gemeente Baarle-Nassau, vertegenwoordigd door 5.1.2e
Afwezig:	

De voorzitter opent de vergadering en stelt de aanwezigen voor. Zij geeft een korte toelichting over de positie en de werkwijze van de commissie. De commissie adviseert over het bezwaar aan het college van burgemeester en wethouders. Het college van burgemeester en wethouders zal op basis van het advies een nieuw besluit nemen. De commissie bezit een ten opzichte van het gemeentebestuur onafhankelijke positie. Vervolgens vat de voorzitter samen waartegen, blijkend uit de stukken, bezwaar wordt gemaakt. Aansluitend stelt zij de bezwaarmakers in de gelegenheid het bezwaar toe te lichten en te reageren op het verweerschrift.

5.1.2e is rapporteur in deze zaak krijgt het woord van de voorzitter. Zij merkt op dat zij heeft gelezen dat 5.1.2e de recreatiewoning sinds 2006 in eigendom heeft en zich in maart 2020 heeft ingeschreven op adres Kievit 12b-5.1.2e. Zij vraagt aan 5.1.2e waarom hij uiteindelijk in zijn recreatiewoning is gaan wonen. 5.1.2e geeft aan dat dat er vanuit het Rijk was aangegeven dat recreatieparken dicht zouden gaan. Hij heeft zich toen laten inschrijven zodat de recreatiewoning op de Kievit zijn eerste woning zou worden. Zodoende zou hij daar mogen verblijven. Vorig jaar heeft hij 5.1.2e verkocht en heeft ook 5.1.2e zich ingeschreven in Baarle-Nassau. Zodoende is de woning op de Kievit nu hun eerste woning.

5.1.2e vraagt of 5.1.2e op de hoogte is van het feit dat er niet permanent gewoond mag worden in een recreatiewoning. 5.1.2e geeft aan dat hij dit weet.

5.1.2e vraagt vervolgens aan 5.1.2e of de inschrijving in de BRP aanleiding is geweest om handhavend op te treden. 5.1.2e bevestigt dit. Hij geeft tevens aan dat ook zonder inschrijving in de BRP permanente bewoning van een recreatiewoning niet mag. Met een inschrijving in de BRP is de bewijslast voor een gemeente echter gemakkelijker. Naast het feit dat inschrijvingen in de BRP aanleiding zijn om te gaan handhaven, voert de gemeente ook zelf controles uit om permanente bewoning vast te kunnen stellen.

5.1.2e vraagt zich af hoe de gemeente vaststelt dat er permanent wordt gewoond in een recreatiewoning als er geen sprake is van een inschrijving in de BRP. 5.1.2e merkt op dat dit inderdaad vaak lastig is. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft aangegeven dat dit afhankelijk is van alle omstandigheden van het geval. Zo kan worden onderzocht waar het sociale leven van bewoners zich afspeelt, hoe vaak mensen worden aangetroffen in hun woning (bijvoorbeeld ook op werkdagen), aanwezigheid van huisdieren, enz. Uiteindelijk moeten al deze omstandigheden samen voldoende zijn om permanente bewoning aan te kunnen tonen.

5.1.2e geeft aan dat de bezwaarmakers aanvoeren dat er heel veel mensen hun recreatiewoningen permanent bewonen. 5.1.2e geeft toe dat er inderdaad veel mensen permanent wonen. Een aantal heeft een persoonsgebonden gedoogbeschikking (mensen die er voor 2005 al woonden) en een aantal woont er in strijd met het bestemmingsplan. Tegen deze laatste groep wordt handhavend opgetreden. Dit gebeurt in fases omdat het, gelet op personele capaciteit, niet mogelijk is om tegelijkertijd tegen alle illegale bewoning op te treden. In ieder geval wordt meteen handhavend opgetreden op het moment dat sprake is van een inschrijving in de BRP.

5.1.2e concludeert dat uiteindelijk tegen iedereen die in strijd met het bestemmingsplan een recreatiewoning bewoont een keer een handhavingstraject zal worden opgestart. Hij vraagt aan 5.1.2e waarom in onderhavige zaak geen uitgebreide registraties, zoals bijvoorbeeld een slagboomregistratie, zijn bijgehouden, terwijl dat bij andere dossiers wel zo is. 5.1.2e kan zich voorstellen dat dit zo is omdat de bewoning in dit geval niet betwist wordt en er een inschrijving in de BRP ligt.

5.1.2e vraagt of iedereen die na 2005 op het park is komen wonen een handhavingstraject kan verwachten. 5.1.2e antwoordt dat dat zo is. De exploitant van de Kievit zal hier geen invloed op hebben. Als er echter door de exploitant van de Kievit een verzoek om handhaving wordt gedaan, wordt daarop door de gemeente geacteerd omdat de gemeente een beginselplicht tot handhaving heeft.

5.1.2e vraagt of het klopt dat met betrekking tot de handelwijze bij handhavingen, het eigenlijk gaat om een soort prioriteringsbeleid, zodat eerst de inschrijvingen in de Brp worden aangepakt en daarna de andere zaken. Dus dat Brp-zaken voorrang krijgen op andere zaken. 5.1.2e antwoordt dat Brp-zaken de bewijslast gemakkelijker maken, maar dat het niet zo is dat deze voorrang krijgen boven andere handhavingen.

5.1.2e vraagt vervolgens of er een termijn is verbonden aan gedoogbeschikkingen. 5.1.2e antwoordt dat deze voor onbepaalde tijd zijn verleend. Deze zijn wel persoonsgebonden, dus niet overdraagbaar.

5.1.2e merkt op dat de gemeente laat doen geloven dat er sprake is van een actief handhavingenbeleid, maar tussen 2005 en nu heeft de gemeente de handhaving laten versloffen. Er zijn ongeveer 500 recreatiewoningen op de Kievit. Ondanks het feit dat het overgrote deel van de recreatiewoningen permanent wordt bewoond, wordt er niet gehandhaafd. In het verweerschrift staat dat in 2018 12 lasten onder dwangsom zijn opgelegd. Hij begrijpt dus niet waar het actieve handhavingenbeleid vandaan komt.

Met betrekking tot het gebrek aan capaciteit om de handhaven, merkt 5.1.2e op dat hij dat wel begrijpt als men 20 jaar niet handhaaft. Hij vraagt zich daarom af waarom er bij hem, twee weken nadat zijn woning in 5.1.2e is verkocht, meteen handhavend wordt opgetreden. Hij heeft nota bene in een gesprek met de burgemeester aangegeven waarom hij zijn woning moest verkopen. Hij wil daarom weten waarom de gemeente in sommige gevallen wel handhaaft en in andere gevallen niet.

5.1.2e merkt op dat zij zich bedrogen voelt door de gemeente. Zij hebben 15 jaar lang twee woningen gehad. Door de Coronacrisis hebben ze een grote terugval in inkomsten moeten incasseren. Zij vindt het onbehoorlijk dat twee weken nadat zij hun andere woning hebben verkocht, er al wordt gehandhaafd, terwijl er ontzettend veel woningen op de Kievit permanent worden bewoond waar niets aan wordt gedaan. Zij heeft zich bovendien bespied gevoeld door de toezichthouders. Wat haar betreft hadden die controles helemaal niet hoeven plaatsvinden. Zij hebben namelijk niet betwist dat ze daar wonen. Bovendien hebben zij zich op het adres van de Kievit ingeschreven. Verder betwist zij de onafhankelijkheid van de commissie. Uiteindelijk worden de commissieleden betaald door de gemeente.

De voorzitter vraagt aan 5.1.2e of zij wellicht hebben gedacht dat het wel mee zou vallen met de handhaving, omdat er zoveel mensen al jaren permanent op de Kievit wonen zonder dat er wordt gehandhaafd. 5.1.2e geeft aan dat hij in de veronderstelling was dat de gemeente zoekende was naar een oplossing betreffende de aanpak van

permanente bewoning op de recreatieparken. Dit naar aanleiding van een amendement van de CDA-fractie in de gemeenteraad over de aanpak van permanent wonen op de recreatieparken in Baarle-Nassau. Hij meende uit dit amendement op te maken dat er regelgeving op rijksniveau voor verruiming van de mogelijkheden voor permanente bewoning zou komen en dat de gemeente Baarle-Nassau er voor koos om geen nieuwe handhavingszaken meer op te pakken vooruitlopend op deze nieuwe regelgeving.

5.1.2e vraagt zich vervolgens af of het amendement waarover is gesproken anders kan worden gelezen of anders kan worden opgevat dan het er staat. Zij meent namelijk dat er ook gelezen kan worden dat er geen handhavingscapaciteit bij komt en dat er wordt ingezet op het afhandelen van de lopende handhavingszaken. Er staat niet in dat er helemaal niet meer wordt gehandhaafd. 5.1.2e geeft aan dat hij uit het amendement begrijpt dat nieuwe gevallen niet worden gehandhaafd. De bestaande capaciteit wordt ingezet op lopende zaken.

5.1.2e geeft aan dat het gaat om het schrappen van 6 uur per week aan capaciteit en tevens het schrappen van 6 uur uitbreiding van capaciteit. Over de reden waarom dit wordt voorgesteld wordt niets vermeld. Alleen dat er sprake is van een mogelijke verruiming van regelgeving. Dit blijft echter een bevoegdheid van de gemeente en geen verplichting. 5.1.2e

5.1.2e is van mening dat de gemeente pas als duidelijk is hoe eventueel nieuw beleid er uit zou gaan zien weer kan gaan handhaven of niet. Hij vergelijkt e.e.a. met de bouw van een schuur in strijd met het bestemmingsplan; die schuur hoeft ook niet afgebroken te worden voordat duidelijk is of het gelegaliseerd kan worden.

5.1.2e vraagt aan 5.1.2e of er in de gemeente al plannen zijn om, gelet op de mogelijke verruiming van het beleid ten aanzien van permanent wonen op recreatieparken, beleid aan te gaan passen. 5.1.2e merkt op dat dit niet zo is.

5.1.2e geeft aan dat alles al is gezegd in haar bezwaarschrift. Zij vraagt zich af waarom de gemeente een dwangsom heeft opgelegd in coronatijd, terwijl bij andere juist de handhaving wordt gestaakt vanwege de coronatijd. Zij geeft aan dat volledig voorbij wordt gegaan aan de schrijnende woningnood. Er zijn geen betaalbare woningen. Zij staan al 11 jaar ingeschreven bij een woningcorporatie, maar maken voorsnog geen kans op een woning, omdat zij teveel verdienen. Zij hebben echter ook geen recht op een hypotheek zodat zij een huis zouden kunnen kopen. Als zij uit de woning moeten, staan ze op straat. Zij doet een dringend beroep op de commissie om te meten met de menselijk maat en een advies te geven dat recht doet aan de werkelijkheid, namelijk dat het domweg niet mogelijk is om mensen uit hun woning te zetten.

De voorzitter merkt naar aanleiding van het emotionele relaas van 5.1.2e op dat de commissie begrip heeft voor haar situatie. 5.1.2e geeft aan dat zij daar niets mee opschieten. Ook zij zullen op straat staan, terwijl tegen andere bewoners die ook al 15 jaar op het park wonen niets wordt ondernomen om wat voor reden dan ook. Zij is er van overtuigd dat een rechter dit nooit zal steunen.

De voorzitter merkt op het jammer te vinden dat mevrouw geen vertrouwen heeft in de commissie. Zij begrijpt dat de situatie waar bezwaarmakers zich in bevinden hachelijk is. Zij geeft aan dat de commissie echter ook naar de juridische werkelijkheid moet kijken en dat zij daarbij de belangen van de gemeente in het oog moet houden. De juridische werkelijkheid is het bestemmingsplan en het handhavingsbeleid. Verder geeft zij aan dat de commissie probeert haar werkzaamheden zo goed mogelijk te doen.

5.1.2e verbaast zich over het feit dat elke gemeente in Nederland op het gebied van handhaving blijkaar zelf kan bepalen hoe zij dat doet. Zo heeft recreatiepark Stille Wille in Oisterwijk een woonbestemming gekregen. De voorzitter merkt hierover op dat niet alle parken in Nederland een dubbelbestemming hebben. Gemeenten hebben de autonome bevoegdheid om te bepalen of zij dit willen of niet. De gemeenteraad van Baarle-Nassau wil dit blijkaar niet.

5.1.2e vraagt aan 5.1.2e wat hij vindt van de begunstigingstermijn van 6 weken na de beslissing op bezwaar. 5.1.2e geeft aan dat hij deze termijn in deze fase van de procedure prima vindt. Hij vindt de termijn oprekken tot na een eventuele uitspraak door de Raad van State te ver vooruit. Hij verwijst naar jurisprudentie waarin wordt aangegeven dat de begunstigingstermijn niet langer hoeft te zijn dan noodzakelijk om de overtredding te beëindigen.

5.1.2e vraagt aan de bezwaarmakers welke gevolgen het voor hen zou hebben als het besluit van het college in stand blijft en zij de dwangsom van € 20.000 euro verbeuren; wetende dat zij niet permanent mogen wonen op de Kievit en wetende dat de gemeente later een nieuwe last onder dwangsom kan opleggen. 5.1.2e geeft aan dat zij dan zes weken de tijd hebben om een andere woning te zoeken. Nu al op zoek gaan naar een woning is vooruitlopen op de zaken als mocht blijken dat het besluit toch niet in stand blijft. Hij vindt zes weken overigens geen realistische termijn voor het zoeken naar een andere woning.

5.1.2e vraagt vervolgens wat volgens bezwaarmakers dan een redelijke termijn zou zijn. 5.1.2e is van mening dat dat de begunstigingstermijn zou moeten worden opgerekt totdat er een eindoordeel over dit besluit is, dus tot na de uitspraak door de Raad van de State. 5.1.2e merkt op dat het toch ook helemaal niet zeker is dat zij deze procedure gaan verliezen.

5.1.2e vraagt of bezwaarmakers wachten met het zoeken naar een andere woning totdat duidelijk is of het besluit in stand blijft. Zij bevestigen dit.

5.1.2e merkt nog op dat hij wil weten hoe er door de gemeente om wordt gegaan met de gevallen van permanente bewoning waartegen momenteel geen handhavingprocedure loopt en met de gevallen waarbij wel een last onder dwangsom is opgelegd, maar waarbij de last niet verbeurd is, ondanks het feit dat de overtredding voortduurt. De voorzitter vraagt aan 5.1.2e of hij hierop wil reageren. 5.1.2e geeft aan dat er in één geval inderdaad een handhavingbeschikking is genomen, waarna de dwangsom is verbeurd en er een betalingsregeling is getroffen. Hij geeft ook nog aan dat met de handhaving van permanente bewoning, zoals nu wordt gedaan op de Kievit, wordt beoogd recreatie mogelijk te blijven maken binnen de gemeente. Als je de permanente bewoning niet aanpakt is het niet ondenkbaar dat op een gegeven moment het gehele recreatiepark permanent wordt bewoond. Vandaar dat de handhaving wordt doorgezet.

De voorzitter vraagt aan 5.1.2e hoe hoog het percentage permanent bewoonde huisjes is op park de Kievit. 5.1.2e geeft aan dat niet te weten. Op de vraag van de voorzitter of er überhaupt nog recreanten zijn op de Park de Kievit antwoorden de bezwaarmakers dat zo'n 10 % van het totale aantal huisjes nog door recreanten wordt gebruikt. De voorzitter concludeert dat het scenario dat 5.1.2e schetst, dat als niet wordt gehandhaafd op een gegeven moment het gehele recreatiepark permanent wordt bewoond, inmiddels zo ongeveer bewaarheid is geworden. 5.1.2e merkt op dat er sinds 2006 niet meer gehandhaafd en dat dat de huidige situatie op de Kievit in de hand heeft gewerkt.

De voorzitter vraagt aan [5.1.2e] in hoeverre het handhavingsbeleid nog effect zal hebben op de Kievit. [5.1.2e] is van mening dat handhaving altijd effect heeft. Zeker als blijkt dat er bij de gemeenteraad geen wens is om een recreatiepark te transformeren naar een woonwijk. Op de vraag van [5.1.2e] over hoe de gemeente Baarle-Nassau omgaat met mensen die een dwangsom verbeuren, deze betalen en er vervolgens gewoon blijven wonen, geeft [5.1.2e] aan dat de gemeente daarin niet berust. Een dwangsom wordt niet beschouwd als een afkoopsom. Mogelijk wordt er een nieuw dwangsom opgelegd

[5.1.2e] vraagt aan bezwaarmakers wat in hun ogen hun situatie bijzonder genoeg maakt dat zij in hun recreatiewoning zouden mogen blijven wonen. [5.1.2e] geeft aan dat, zoals hiervoor al aangegeven, zijn inkomsten door de coronacrisis zijn afgenomen, waardoor hij genoodzaakt was om zijn woning in [5.1.2e] te verkopen. Het zal zeker nog een paar jaar duren voordat hij het verlies aan inkomsten goed gemaakt heeft. Bovendien is de woningmarkt van dien aard dat er geen geschikte, betaalbare woningen beschikbaar zijn.

Ook [5.1.2e] geeft de krapte op de woningmarkt aan als argument waarom zij in hun recreatiewoning zouden moeten kunnen blijven wonen.

Zij geeft aan dat zij 10 jaar op een ander adres ingeschreven hebben gestaan zonder problemen. Pas toen zij zich lieten inschrijven op de Kievit werd er ineens gehandhaafd, [5.1.2e] geeft aan dat iedereen die permanent woont op de Kievit zich elders inschrijft. Hij noemt het adresfraude, in de hand gewerkt door de gemeente Baarle-Nassau [5.1.2e] voegt nog toe dat alleen de mensen die zo eerlijk zijn om zich te laten inschrijven op de Kievit daarvoor worden gestraft. Er wordt duidelijk gemeten met twee maten.

[5.1.2e] merkt nogmaals op dat de gemeente ook handhaaft in gevallen dat er geen inschrijving is. De bewijslast is dan wel moeilijker. Er zijn dan namelijk meer controles nodig. Het handhavingsbeleid is zodanig ingericht dat in geval van nieuwe inschrijvingen deze meteen worden opgepakt. Dat heeft het college zo bepaald. Er is dus geen sprake van vriendjespolitie of willekeur.

[5.1.2e] vraagt zich af waarom bezwaarmakers worden ingeschreven op de Kievit als duidelijk is dat dit niet mag. [5.1.2e] geeft aan dat de gemeente verplicht is om iemand in te schrijven, ook als bewoning op grond van het bestemmingsplan niet is toegestaan. [5.1.2e]

[5.1.2e] vraagt vervolgens of iemand iets moet overleggen als bewijs dat hij zich op een bepaald adres mag inschrijven. [5.1.2e] weet dit niet precies. Volgens hem kan inschrijving digitaal en het lijkt hem onwaarschijnlijk dat je daar bewijsmiddelen bij moet voegen. [5.1.2e]

[5.1.2e] geeft aan dat de gemeente altijd inschrijft, maar dat er daarna wordt onderzocht of sprake is van huur of eigendom. De eigenaar van de woning krijgt dan een brief over het feit dat iemand zich heeft ingeschreven of heeft willen inschrijven op dat adres.

[5.1.2e] vraagt of mensen die zich laten inschrijven op een recreatiepark door de gemeenten op de hoogte worden gesteld van het feit dat zij daar niet permanent mogen wonen. [5.1.2e]

[5.1.2e] merkt op dat dit bij inschrijvingen aan de balie zeker zo is. Bij online inschrijvingen weet hij dat niet. [5.1.2e] merkt op dat hij bij zijn inschrijving een brief kreeg waarin hij hartelijk welkom werd geheten als inwoner van de gemeente. Hij heeft geen waarschuwing gekregen dat er niet permanent gewoond mocht worden op het adres waarop hij zich liet inschrijven.

De voorzitter vraagt aan [5.1.2e] of de gemeente afspraken heeft met de beheerder van de Kievit betreffende het verschaffen van informatie over wie zich laat inschrijven bij de gemeente. Zij heeft namelijk in het dossier van [5.1.2e] een verzoek om handhaving aangetroffen van [5.1.2e] van de Kievit. Dit verzoek is ingediend naar aanleiding van de inschrijving van [5.1.2e] [5.1.2e] merkt op dat informatie-uitwisseling inderdaad voorheen wel gebeurde, maar tegenwoordig niet meer vanwege de AVG. Na de zaken van de hier aanwezig bezwaarmakers is men daarmee gestopt.

5.1.2e merkt nog op dat 5.1.2e hen helemaal niet weg wil hebben, maar dat hij niet wil dat mensen zich inschrijven op het park. Wat 5.1.2e betreft mogen zij daar 365 dagen per jaar wonen.

5.1.2e merkt nog op dat er momenteel nieuwe huizen worden gebouwd. Een persoon heeft drie huizen gekocht; in een ervan gaat zij zelf wonen en de andere twee gaat ze verhuren. De gemeente is hiervan op de hoogte. In dit geval gaat het toch zeker niet om recreëren, maar hiertegen treedt de gemeente vooralsnog niet op.

5.1.2e geeft aan dat hij niet bekend is met de situatie van die drie recreatiewoningen die zullen worden bewoond en verhuurd. 5.1.2e merkt hierover op dat de gemeente heel goed op de hoogte is van hetgeen er gebeurd op de Kievit. Hij maakt zich boos over het feit dat 5.1.2e 5.1.2e onvoldoende is geïnformeerd.

De voorzitter geeft aan benieuwd te zijn naar cijfermateriaal over permanente bewoning op de Kievit over de laatste 10 jaar. Zij is met name benieuwd naar wat er precies door de gemeente is gehandhaafd (percentage) en wat de resultaten daarvan zijn. Zij wil dit graag weten omdat zij uit de verhalen van bezwaarmakers proeft dat er sprake is van willekeur en dat er geen sprake is van een consistent handhavingsbeleid. Zij vraagt aan 5.1.2e in hoeverre hij daarvoor nog kan zorgen. 5.1.2e zegt toe een en ander na te vragen bij zijn collega's. Hij zal binnen twee weken hierover stukken aanleveren.

5.1.2e geeft aan dat hij bereid is om op het park te kijken hoeveel huisjes er permanent bewoond zijn. Deze gegevens zal hij aanleveren op een plattegrond. De voorzitter merkt hierover op dat hij dit kan doen, maar dat de commissie niet in de positie is om deze gegevens te verifiëren.

5.1.2e merkt tot slot op dat er brieven circuleren op de Kievit die een verontrustende inhoud hebben. In de brief staan tips om onder handhaving uit te komen. Een bewoner op het park heeft deze brief per post ontvangen. Er staat geen naam onder en is niet afkomstig van de gemeente. Hij meent echter dat er wel een stukje waarheid in zit en hij verwacht dat deze brief verder in de procedure nog een grote rol zal gaan spelen. Verder vindt hij het opmerkelijk dat de commissie niet aan de gemeente heeft gevraagd waarom er zo weinig is gehandhaafd, terwijl men weet dat er massaal permanent wordt gewoond op de Kievit. Het is 5.1.2e verder opgevallen dat alle mensen die gehandhaafd worden een conflict hebben met de directie van het park. Hij spreekt zijn vermoeden uit dat de burgemeester en een van de beheerder regelmatig contact hebben met elkaar omdat zij naast elkaar wonen.

Niets meer aan de orde zijnde bedankt de voorzitter een ieder voor diens bijdrage en sluit de zitting.

De commissie bezwaarschriften,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e